

Föreläsning 8

Undantag Designmönstert Strategy Gränssnittet Comparable Gränssnittet Comparator

Fel i program

När man skriver program uppkommer alltid olika typer av fel:

- *Kompileringsfel*, fel som beror på att programmeraren bryter mot språkreglerna. Felen upptäcks av kompilatorn och är enkla att åtgärda. Kompileringsfelen kan indelas i *syntaktiska fel* och *semantiska fel*.
- *Exekveringsfel*, fel som uppkommer när programmet exekveras och beror på att ett uttryck evalueras till ett värde som ligger utanför det giltiga definitionsområdet för uttryckets datatyp. Felen uppträder vanligtvis inte vid varje körning utan endast då vissa specifika sekvenser av indata ges till programmet.
- *Logiska fel*, fel som beror på ett tankefel hos programmeraren. Exekveringen lyckas, men programmet gör inte vad det borde göra.

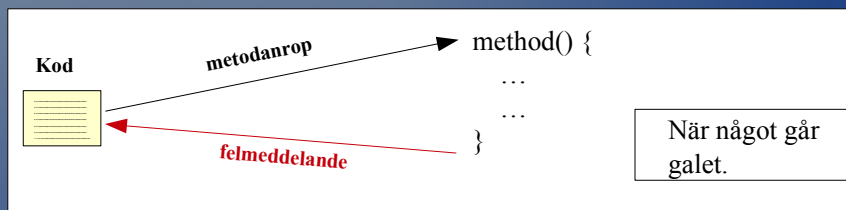
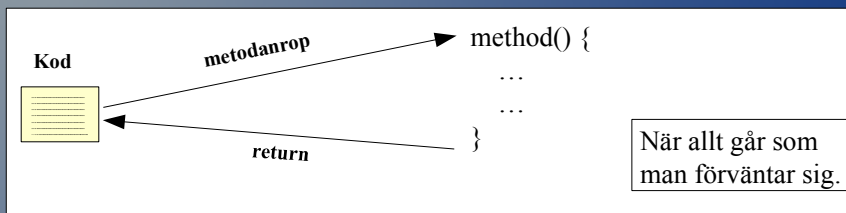
Alla utvecklingsmiljöer (JGrasp, Eclipse, NetBeans, etc) tillhandahåller verktyg för debugging, lär dej att använda dessa i den utvecklingsmiljö du använder.

Orsaker till exekveringsfel

Orsaker till att exekveringsfel uppstår:

- Oförutsägbara externa problem. Nätverket gick ner, hårddisken är full, minnet är slut, databasen har kraschat, DVD:n var inte insatt, osv.
- Felaktig användning. Användaren har inte läst dokumentationen, dvs följer inte uppställda förvillkor.
- Brister i koden. Programmeraren har inte gjort sitt arbete. Koden innehåller buggar (t.ex. refererar till ett objekt som inte finns, adresserar utanför giltiga index i ett fält och representations exponering).

Exekveringsfel i ett program

För att hantera felet måste den anropande koden kunna tolka felmeddelandet och vidta lämpliga åtgärder.

Fel i ett program

Har programspråket inga inbyggda mekanismer för felhantering, måste felhanteringen ske via konventioner.

```
public class PurchaseOrder {  
    public static final double ERROR_CODE1 = 1.0;  
    private Product prod;  
    private int quantity;  
    ...  
    public double totalCost() {  
        if (quantity < 0)  
            return ERROR_CODE1;  
        else  
            return prod.getPrice() * quantity;  
    } //totalCost  
} //PurchaseOrder
```


Problem:

- Det finns oftast många olika typer av fel, d.v.s. många felkoder.
- Felkoderna måste ha samma typ som metoden normalt returnerar.
- Leder till att koden blir komplex och svårläst.

Hantering av exekveringsfel i Java

Java använder *exceptions* (undantag) för att hantera exekveringsfel.

Ett exception är ett objekt som påtalar en avvikande eller felaktig situation i ett program.

Java tillhandahåller följande konstruktioner för exceptions:

- konstruktioner för att "kasta" exceptions (konstruktionen **throw**)
- konstruktioner för att "specificera" att en metod kastar eller vidarebefordrar exceptions (konstruktionen **throws**)
- konstruktioner för att fånga exceptions (konstruktionerna **try**, **catch** och **finally**).

Felhanteringen blir därmed en explicit del av programmet, d.v.s. felhanteringen blir synlig för programmeraren och kontrolleras av kompilatorn.

Kasta exceptions

```
public class PurchaseOrder {  
    private Product prod;  
    private int quantity;  
    ...  
    public double totalCost() throws IllegalQuantityException {  
        if (quantity < 0)  
            throw new IllegalQuantityException("quantity is < 0");  
        else  
            return prod.getPrice() * quantity;  
        } //totalCost  
    } //PurchaseOrder
```

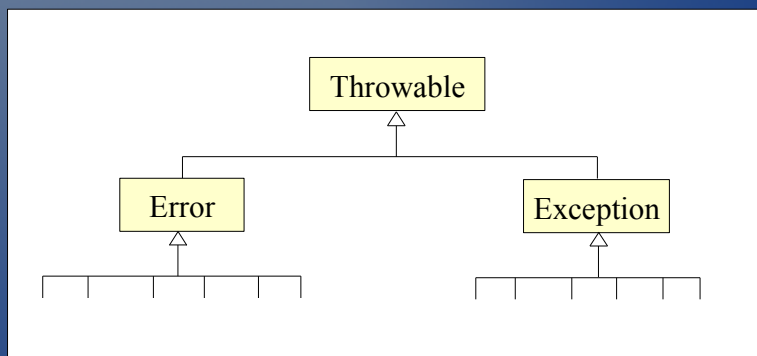
Deklarerar att
ett exception
kastas

Ett exception
kastas

Klasshierarkin för exceptions

En exception är ett objekt som tillhör någon subclass till standardklassen `Throwable`.

Det finns två standardiserade subclasser till `Throwable`: klasserna `Exception` och `Error`.

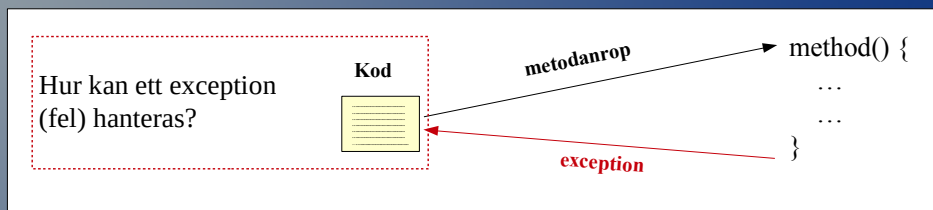
Klasserna Error och Exception

Klassen `Error` används av Java Virtual Machine för att signalera allvarliga interna systemfel t.ex. länkningsfel, hårddisken är full och minnet tog slut.

Vanligtvis finns inte mycket att göra åt interna systemfel. Vi kommer inte att behandla denna typ av fel ytterligare.

De fel som hanteras i "vanliga" program tillhör subklasser till `Exception`. Denna typ av fel orsakas av själva programmet eller vid interaktion med programmet. Sådana fel kan fångas och hanteras i programmet.

Hantering av exceptions

Man kan ha olika ambitionsnivåer:

- Ta hand om det och försöka vidta någon lämplig åtgärd så att exekveringen kan fortsätta.
- Fånga det, identifiera det och kasta det vidare till anropande programmenhet.
- Ignorera det, vilket innebär att programmet avbryts om felet inträffar.

Java skiljer mellan två kategorier av exceptions

- *checked exceptions*
- *unchecked exceptions*

Checked och unchecked exceptions

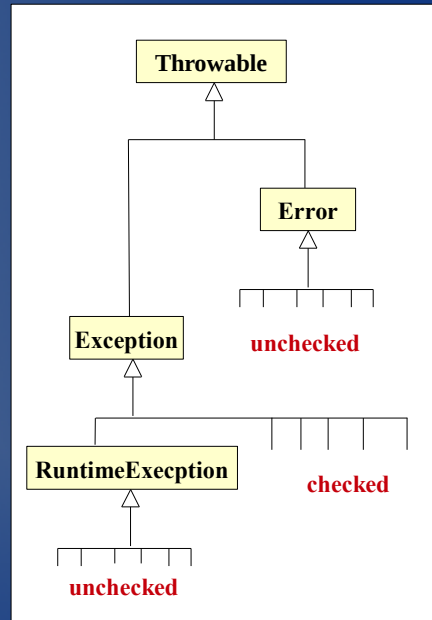
Checked exceptions *måste* hanteras i programmet:

- antingen fånga det eller
- ange i den s.k. *händelselistan* i metodhuvudet att det kastas vidare

```
public int method() throws CheckedException {  
    ...  
}
```

Checked exceptions tillhör klassen `Exception` eller någon subclass till denna klass (förutom subclassen `RuntimeException`).

Unchecked exceptions behöver inte specificeras i händelselistan. Unchecked exceptions tillhör klasserna `Error` eller `RuntimeException` eller någon subclass till dessa klasser.

Anrop av metoder som kastar exceptions

Från API-dokumentationen kan vi se att metoden `parseInt`, i klassen `java.lang.Integer`, kastar en `NumberFormatException` om parametern `s` som ges till metoden inte kan översättas till ett heltal.

`parseInt`

```
public static int parseInt(String s)  
    throws NumberFormatException
```

Parses the string argument as a signed decimal integer. The characters in the string must all be decimal digits, except that the first character may be an ASCII minus sign '-' ('\u002D') to indicate a negative value or an ASCII plus sign '+' ('\u002B') to indicate a positive value. The resulting integer value is returned, exactly as if the argument and the radix 10 were given as arguments to the `parseInt(java.lang.String, int)` method.

Parameters:

`s` - a String containing the int representation to be parsed

Returns:

the integer value represented by the argument in decimal.

Throws:

`NumberFormatException` - if the string does not contain a parsable integer.

Anrop av metoder som kastar exceptions

Från API-dokumentationen kan vi se att konstruktorn `Scanner(File source)`, kastar en `FileNotFoundException` om filen `source` som ges som parameter inte finns.

```
public Scanner(File source)
    throws FileNotFoundException

Constructs a new Scanner that produces values scanned from the specified file. Bytes from the file
are converted into characters using the underlying platform's default charset.

Parameters:
    source - A file to be scanned

Throws:
    FileNotFoundException - If source is not found
```

Feltyper i Java

I dokumentationen av en exception, kan man se om den är checked eller unchecked.

```
java.nio.file
Class FileAlreadyExistsException

java.lang.Object
  java.lang.Throwable
    java.lang.Exception
      java.io.IOException
        java.nio.file.FileSystemException
          java.nio.file.FileAlreadyExistsException
```

Checked exception
subtyp till
Exception

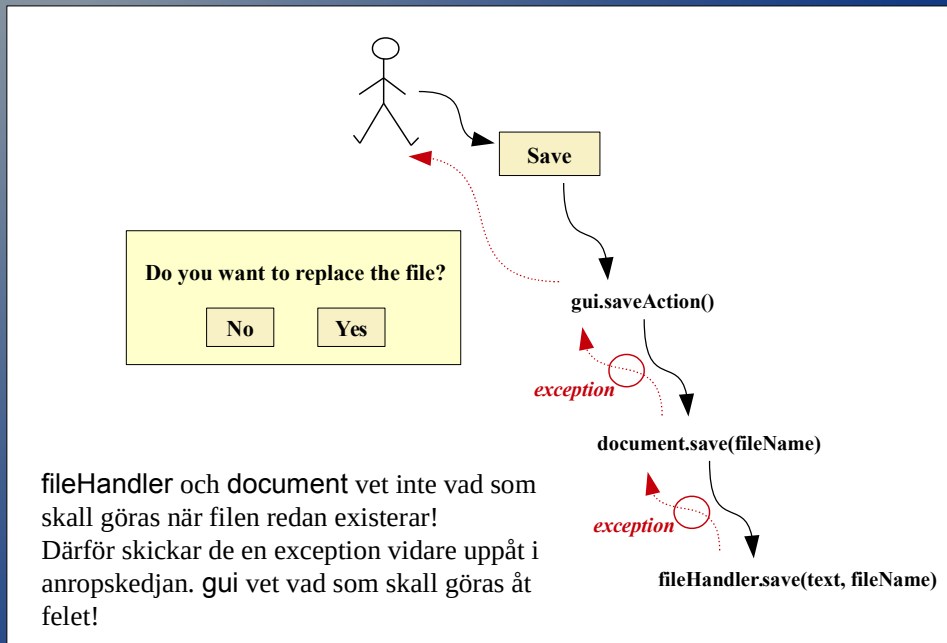
```
java.lang
Class NumberFormatException

java.lang.Object
  java.lang.Throwable
    java.lang.Exception
      java.lang.RuntimeException
        java.lang.IllegalArgumentException
          java.lang.NumberFormatException
```

Unchecked exception
subtyp till
RuntimeException

Att kasta exceptions vidare

Fel kan oftast inte hanteras där de inträffar!

Kasta exceptions

```
public class Document {  
    private FileHandler fileHandler;  
    private String theDocument;  
    ....  
    public void save(String fileName) throws FileAlreadyExistException {  
        ...  
        filehandler.save(theDocument, fileName);  
        ...  
    } //save  
} //Document
```

Kan inte åtgärda felet!

```
public class FileHandler {  
    ....  
    public void save(String text, String fileName) throws FileAlreadyExistException {  
        File f = new File(fileName);  
        if (f.exists())  
            throw new FileAlreadyExistException(fileName + " exists.");  
        ...  
    } //save  
} //Document
```

Detekterar felet,
men kan inte åtgärda det!

Fånga exceptions

"An exception will be thrown when semantic constraints are violated and will cause a non-local transfer of control from the point where the exception occurred to a point that can be specified by the programmer."

"During the process of throwing an exception, the Java virtual machine abruptly completes, one by one, any expressions, statements, method and constructor invocations, initializers, and field initialization expressions that have begun but not completed execution. This process continues until a handler is found that indicates that it handles that particular exception by naming the class of the exception or a superclass of the class of the exception." // JLS 11

Om ingen exception handler finns terminerar programmet!

Att fånga exceptions

För att fånga exceptionella händelser används **try-catch-finally** konstruktionen.

```
...  
try {  
    ...  
    // anrop av metod(er) som kan kasta exceptions  
    ...  
}  
catch (ExceptionOne e) {  
    // exception handler för klassen ExceptionOne eller subklasser  
    // till denna klass  
}  
catch (ExceptionTwo e) {  
    // exception handler för klassen ExceptionTwo eller subklasser  
    // till denna klass  
}  
finally {  
    // satser som utförs oberoende av om exceptions har inträffat eller inte  
}  
...
```

Att fånga exceptions

När ett exception inträffar i ett **try**-block avbryts exekveringen och exception kastas vidare. Finns ett **catch**-block som hanterar den typ av exception som inträffat, fångas exception och koden i **catch**-blocket utförs. Därefter fortsätter exekveringen med satserna *efter* **catch**-blocken. Man hoppar *aldrig* tillbaka till **try**-blocket.

Ett godtyckligt antal **catch**-block får finnas. Ett **catch**-block fångar alla exception som är av specificerad klass eller subklasser till denna. **catch**-satserna genomöks sekventiellt. Ordningen av **catch**-blocken är således av betydelse.

Finns ett **finally**-block exekveras detta oavsett om ett exception inträffar eller ej.

Om inget **catch**-block finns för den klass av exceptions som inträffat kastas exception vidare till den anropande metoden.

Checked exceptions som kastas från en metod måste anges i metodens händelselista.

Anropsstacken

Då ett program körs och en metod anropas används *anropsstacken*. All data som behövs vid anropet, t.ex. parametrar och återhoppadress, sätts samman till en s.k. *stackframe* och läggs upp på anropsstacken. Då metoden är klar avläses eventuellt resultat varefter stackframen tas bort från stacken. Exekveringen fortsätter vid angiven återhoppadress.

Antag att metoden **a** anropar metoden **b** som anropar metoden **c**.

a läggs på stacken, anropar **b**

b läggs på stacken, anropar **c**

c läggs på stacken

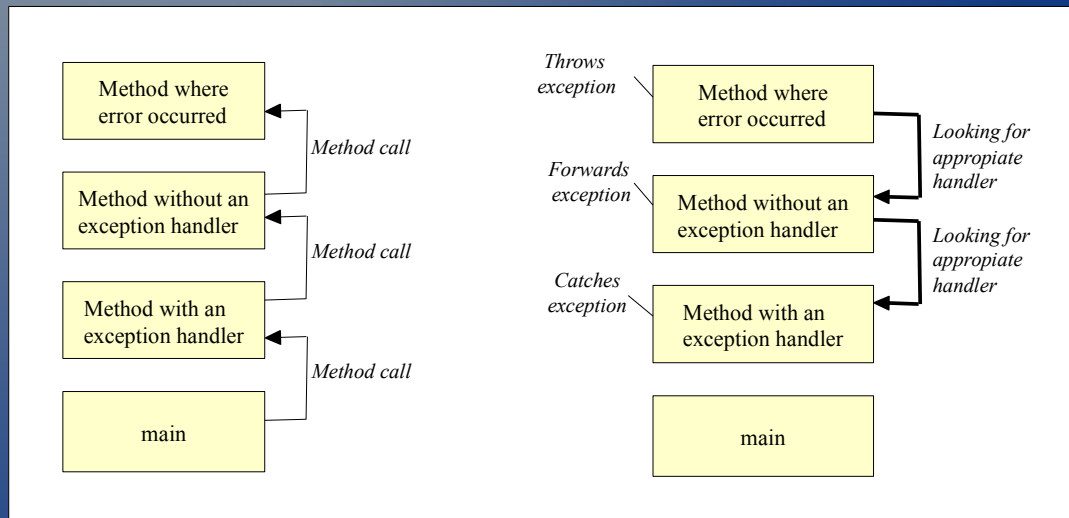
c klar, **c** tas bort från stacken, exekveringen fortsätter i **b**

b klar, **b** tas bort från stacken, exekveringen fortsätter i **a**

a klar, **a** tas bort från stacken

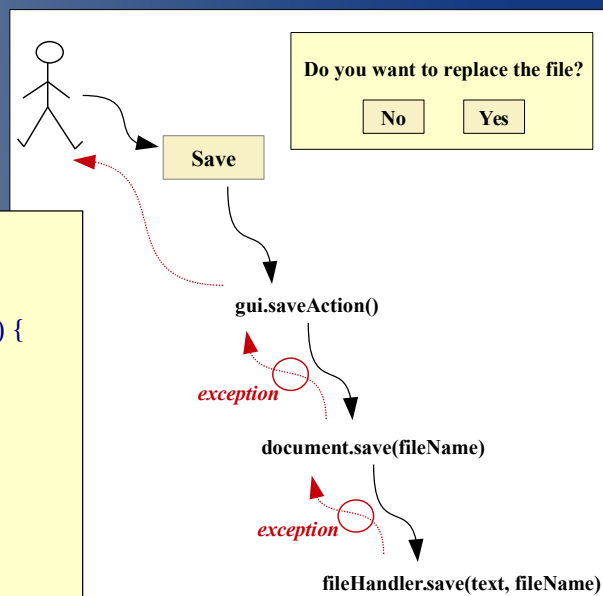
Anropsstacken

Då ett undantag uppstår avbryts det normala flödet och programmet vandrar tillbaka genom anropsstacken. Hanteras inte undantaget någonstans kommer programmet att avbrytas med en felutskrift.

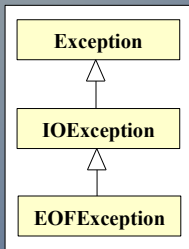

Att fånga exceptions

```
public class GUI {  
    private Document document;  
    ...  
    public void saveAction(String fileName) {  
        ...  
        try {  
            document.save(fileName);  
        }  
        catch (FileAlreadyExistsException e) {  
            replaceDialog(fileName);  
        }  
    }  
} //saveAction  
...  
} //GUI
```


Flera catch-block


```
public void m1() throws IOException { ... }  
public void m2() throws EOFException { ... }
```

```
public void p() {  
    ...  
    try {  
        m1();  
        m2();  
    } catch (EOFException e) {  
        //kör om metoden p kastar EOFException  
    } catch (IOException e) {  
        //kör om metoden p kastar IOException  
    }  
} //p
```

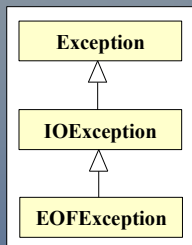


```
public void q() {  
    ...  
    try {  
        m1();  
        m2();  
    } catch (IOException e) {  
        ...  
    } catch (EOFException e) {  
        ...  
    }  
} //q
```


Kompileringsfel!
Det andra catch-blocket
är oåtkomligt!

Vilka exceptions kan en metod kasta?


```
public void m1() throws Exception {  
    ...  
    throw new IOException();  
    ...  
}
```



```
public void m2() throws EOFException {  
    ...  
    throw new IOException();  
    ...  
}
```


Det är tillåtet att kasta en subtyp till den exceptiontyp som metoden deklarerar.

Att kasta egna exceptions

Det är möjligt att skapa och kasta egendefinierade exceptions. Denna möjlighet skall dock användas restriktivt – återanvändning av existerande exceptiontyper från API:n oftast bättre.

När man skall kasta ett eget exception måste man först bestämma om det skall vara checked eller unchecked.

- *Unchecked exceptions*: Används för programmeringsfel, d.v.s. fel som programmerarna själva är ansvariga för. Dessa undantag skall inte fångas. Ju snabbare de inträffar dessdå bättre (*fail fast*).
- *Checked exceptions*: Används för fel som inträffar vid interaktionen med programmet och som är möjliga att hantera (programmet skall inte terminera). Till exempel skall inte en databasfråga som resulterar i att man inte hittar det eftersökta göra att programmet avslutas.

Att kasta egna exceptions

Egna exceptionsklasser erhålls genom att skapa subklasser till klassen `Exception` (checked) eller till klassen `RuntimeException` (unchecked):

```
public class ExceptionName extends Exception {  
    public ExceptionName() {  
        super();  
    }  
    public ExceptionName(String str) {  
        super(str);  
    }  
}
```

Konstruktorn `ExceptionName(String str)` används för att beskriva det uppkomna felet. Beskrivningen kan sedan läsas när felet fångas m.h.a. metoden `getMessage()`, som ärvs från superklassen `Throwable`. Om felet inte fångas i programmet kommer den inlagda texten att skrivas ut när programmet avbryts.

Även metoden `printStackTrace()` ärvs från `Throwable`. Denna metod skriver ut var felet inträffade och "spåret" av metoder som sänt felet vidare. Metoden `printStackTrace()` anropas automatiskt när en exception avbryter ett program.

Kasta exceptions med rätt abstraktionsnivå

Det är förvillande om en metod kastar ett exception som inte har någon uppenbar koppling till den uppgift som metoden utför.

```
try {  
    ...  
} catch (LowLevelException e) {  
    throw new HighLevelException(s);  
}
```

```
//returns: x such that  $ax^2 + bx + c = 0$   
//throws: NoRealSolutionsException if no real solutions exist  
public double solveQuad(double a, double b, double c)  
    throws NoRealSolutionsException {  
    try {  
        return (-b + Math.sqrt(b * b - 4 * a * c) / (2 * a);  
    } catch (IllegalArgumentException e) {  
        throw new NotRealSolutionException("No real solutions exists");  
    }  
} //solveQuad
```

Exception Swallowing

```
// BAD! BAD! BAD!  
try{  
    // Possible exception.  
} catch (SomeException e) {  
    // Empty, nothing here, but exception handled  
    // program will continue.  
    // So exception unnoticed from now on.  
}
```

Detta är det sämsta tänkbara sättet att hantera exceptions!

Endast acceptabelt om det går att bevisa att `SomeException` aldrig kan inträffa.

Dokumentation av exceptions

Både checked och unchecked exceptions som kastas är en del av metodens kontrakt och skall dokumenteras med Javadoc:

```
/**
 * ...
 * @throws IllegalArgumentException if parameter args is null
 * @throws NoSuchFileException if referencing a non-existing file
 */
public void makeSomething(String args) throws IllegalArgumentException,
                                   NoSuchFileException {
    ....
    ....
} //makeSomething
```

finally-blocket

Rätt använt är **finally**-blocket mycket användbart för att frigöra resurser eller återställa objekt till väldefinierade tillstånd då fel inträffar. Det finns ett antal användbara tekniker.

Exempel:

Vid läsning av eller skrivning på en fil skall filen alltid stängas, annars riskerar man att data kan gå förlorat.

public FileReader(String fileName) **throws** FileNotFoundException
kastar FileNotFoundException om filen inte existerar eller inte kan öppnas för läsning

public String readLine() **throws** IOException
kastar IOException om läsningen misslyckas

public void close() **throws** IOException
kastar IOException om stängningen misslyckas

finally-blocket

Metoden skickar alla undantag vidare.

```
import java.io.*;
public final class SimpleFinally {
    public static void main(String[] args) throws IOException {
        simpleFinally("test.txt");
    } //main
    private static void simpleFinally(String aFileName) throws IOException {
        //If this line throws an exception, then neither the
        //try block nor the finally block will execute.
        //That is a good thing, since reader would be null.
        BufferedReader reader = new BufferedReader(new FileReader(aFileName));
        try {
            //Any exception in the try block will cause the finally block to execute
            String line = null;
            while ( (line = reader.readLine()) != null ) {
                //process the line...
            }
        }
        finally {
            //The reader object will never be null here.
            //This finally is only entered after the try block is entered.
            reader.close();
        }
    } //simpleFinally
} //SimpleFinally
```

finally-blocket

Metoden fångar alla undantag.

try..finally nästlad med **try..catch**

```
import java.io.*;
public final class NestedFinally {
    public static void main(String[] args) {
        nestedFinally("test.txt");
    } //main
    private static void nestedFinally(String aFileName) {
        try {
            //If the constructor throws an exception, the finally block will NOT execute
            BufferedReader reader = new BufferedReader(new FileReader(aFileName));
            try {
                String line = null;
                while ( (line = reader.readLine()) != null ) {
                    //process the line...
                }
            }
        }
        finally {
            //no need to check for null, any exceptions thrown here
            //will be caught by the outer catch block
            reader.close();
        }
    }
    catch (IOException ex) {
        ex.printStackTrace();
    }
} //nestedFinally
} //NestedFinally
```

finally-blocket

Metoden fångar alla undantag.

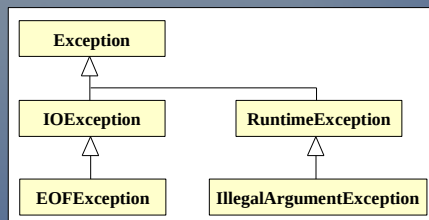
try..catch inuti **finally**

```
import java.io.*;
public final class CatchInsideFinally {
    public static void main(String[] args) {
        catchInsideFinally("test.txt");
    } //main
    private static void catchInsideFinally(String aFileName) {
        //Declared here to be visible from finally block
        BufferedReader reader = null;
        try {
            //if this line fails, finally will be executed,
            //and reader will be null
            reader = new BufferedReader(
                new FileReader(aFileName));
            String line = null;
            while ((line = reader.readLine()) != null) {
                //process the line...
            }
        }
    }
}
```

```
catch(IOException ex){
    ex.printStackTrace();
}
finally {
    try {
        //need to check for null
        if ( reader != null ) {
            reader.close();
        }
    }
    catch(IOException ex) {
        ex.printStackTrace();
    }
}
} //catchInsideFinally
} //CatchInsideFinally
```

Exceptions och överskuggning

Vid överskuggning får metoden i subklassen inte kasta en exception med vidare typillhörighet.


```
public class Sup {
    public void m1() throws Exception {
        ...
    }
    public void m2() throws RuntimeException {
        ...
    }
}
```

```
public class Sub extends Sup {
    @Override
    public void m1() throws IllegalArgumentException {
        ...
    }

    @Override
    public void m2() throws Exception {
        ...
    }
}
```


WRONG!

Exceptions: Sammanfattning

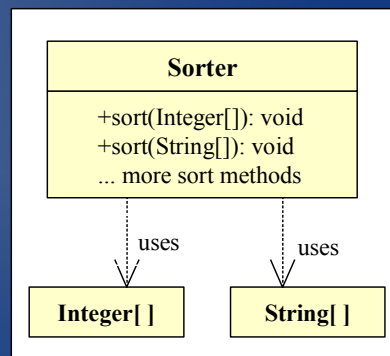
- Finns ingen allmänt accepterad *best practices*.
- Använd unchecked exceptions för programmeringsfel, men överväg noga om det borde vara förvillkor och assertions istället.
- Använd checked exception då det kan antas att klienten verkligen kan åtgärda det uppkomna felet.
- *Throw early, catch late*. Kasta ett exception direkt när felet upptäcks, åtgärda felet där det kan åtgärdas.
- Kasta exceptions som är på rätt abstraktionsnivå.
- Använd företrädesvis fördefinierade exceptions.
- Dokumentera alla exceptions (både checked och unchecked) som en metod kastar.
- Inkludera information som beskriver felorsaken när ett exception kastas.
- Använd inte tomma catch-block (swallowing exceptions).

Case study: Sortering

Problem: Skapa en klass **Sorter** som kan sortera alla typer av fält.

En första design:

```
public class Sorter {  
    public static void sort(String[] data) {  
        // code for sorting String arrays  
    }  
  
    public static void sort(Integer[] data) {  
        // code for sorting Integer arrays  
    }  
  
    // methods for sorting other arrays  
}
```


Problem med den första versionen

- För varje specifik typ av array måste det finnas en specifik metod i klassen `Sorter`.
 - Vad händer som vi i framtiden inför nya typer?
- Mycket kod är duplicerad i metoderna.
 - Kan vi undvika detta?
- I bland vill man sortera på något annat sätt än i växande ordning.
 - Hur kan vi åstadkomma detta?

Duplicerad kod

```
public class Sorter {  
    public static void sort(Integer[] data) {  
        for (int i = data.length-1; i >= 1; i--) {  
            int indexOfMax = 0;  
            for (int j = 1; j <= i; j++) {  
                if (data[j] > data[indexOfMax])  
                    indexOfMax = j;  
            }  
            Integer temp = data[i];  
            data[i] = data[indexOfMax];  
            data[indexOfMax] = temp;  
        }  
    }  
}
```



```
public static void sort(String[] data){  
    for (int i = data.length-1; i >= 1; i--) {  
        int indexOfMax = 0;  
        for (int j = 1; j <= i; j++) {  
            if (data[j].compareTo(data[indexOfMax]) > 0)  
                indexOfMax = j;  
        }  
        String temp = data[i];  
        data[i] = data[indexOfMax];  
        data[indexOfMax] = temp;  
    }  
}  
//sort  
// methods for sorting other arrays  
}
```

Skillnader i koden

Vi notera att metoderna är identiska förutom att

- fälten i parameterlistorna har olika typer
- de använder olika sätt att jämföra två värden;
 - operationen `>` för `Integer`
 - metoden `compareTo` för `String`
- de använder olika typer på den lokala variabeln `temp`.

För att undvika duplicering av kod vill vi skapa en metod som är generisk (allmängligt) för alla typer av fält.

Steg 1: Inför en ny klass `Comparator`

För att eliminera skillnaden i hur de båda metoderna jämför objekt inför vi en ny klass `Comparator`, vars uppgift är att utföra jämförelserna åt oss.

Klassen innehåller överlagrade `compare`-metoder för de typer av objekt vi vill hantera.

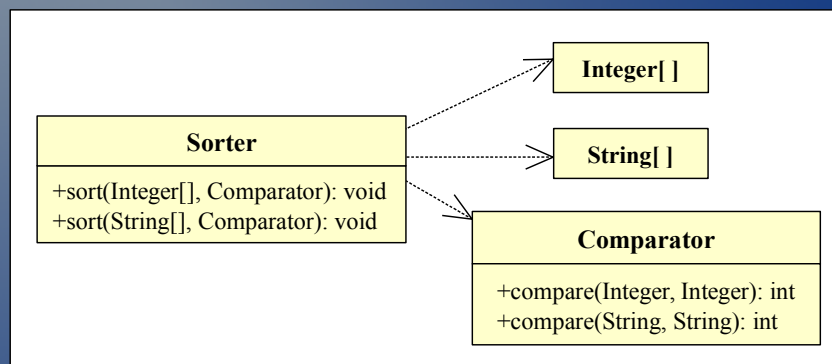
```
public class Comparator {  
    public int compare(String o1, String o2) {  
        return o1.compareTo(o2);  
    } //compare  
    public int compare(Integer o1, Integer o2) {  
        return o1 - o2;  
    } //compare  
    //more compare methods for other types  
} //Comparator
```

Steg 2: Använd klassen Comparator

```
public class Sorter {  
    public static void sort(Integer[] data, Comparator comp) {  
        for (int i = data.length-1; i >= 1; i--) {  
            int indexOfMax = 0;  
            for (int j = 1; j <= i; j++) {  
                if (comp.compare(data[j], data[indexOfMax]) > 0)  
                    indexOfMax = j;  
            }  
            Integer temp = data[i];  
            data[i] = data[indexOfMax];  
            data[indexOfMax] = temp;  
        }  
    }  
}
```

```
public static void sort(String[] data, Comparator comp) {  
    for (int i = data.length-1; i >= 1; i--) {  
        int indexOfMax = 0;  
        for (int j = 1; j <= i; j++) {  
            if (comp.compare(data[j], data[indexOfMax]) > 0)  
                indexOfMax = j;  
        }  
        String temp = data[i];  
        data[i] = data[indexOfMax];  
        data[indexOfMax] = temp;  
    }  
}  
}  
// sorter  
// methods for sorting other arrays  
}
```

Steg 2: Använd klassen Comparator

Steg 3: Utvidga typtillhörigheten - polymorfism

Det gäller att:

- typerna `Integer` och `String` är subtyper till typen `Object`
- typerna `Integer[]` och `String[]` är subtyper till `Object[]`.

Vi kan således utnyttja denna möjlighet till polymorfism för att eliminera den återstående skillnaden i de båda metoderna i klassen `Sorter`.

Vi ersätter typerna `String` och `String[]` respektive `Integer` och `Integer[]`, med typerna `Object` och `Object[]`.

De båda metoderna blir därmed identiska!

Slutlig version av klassen `Sorter`

```
public class Sorter {  
    public static void sort(Object[] data, Comparator comp) {  
        for (int i = data.length-1; i >= 1; i--) {  
            int indexOfMax = 0;  
            for (int j = 1; j <= i; j++) {  
                if (comp.compare(data[j], data[indexOfMax]) > 0)  
                    indexOfMax = j;  
            }  
            Object temp = data[i];  
            data[i] = data[indexOfMax];  
            data[indexOfMax] = temp;  
        }  
    }  
} //sort  
} //Sorter
```

Problem:

Eftersom den statiska typen på de objekt som hanteras i metoden `sort` nu är `Object` inträffar ett kompileringsfel vid anropet av

```
comp.compare(data[j], data[indexOfMax])
```

Det finns ingen metod `compare` i klassen `Comparator` med signaturen

```
compare(Object, Object)
```

Vi måste införa en sådan metod i `Comparator`.

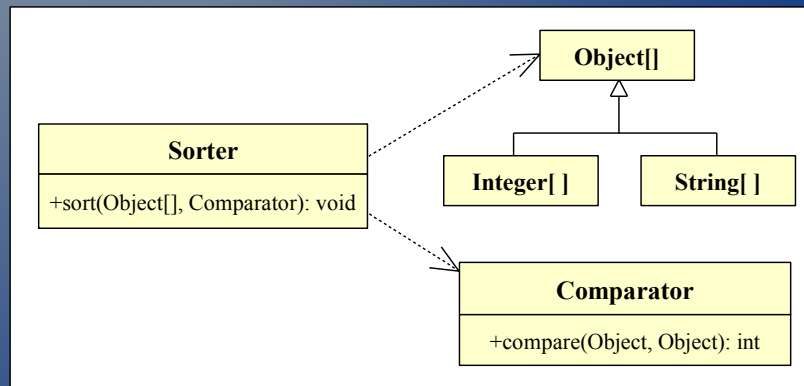
Denna metod blir dock den metod som alltid kommer att väljas!

Därför måste denna nya metod handha alla typer av objekt.

Ny version av klassen `Comparator`

```
public class Comparator {  
    public int compare(Object o1, Object o2) {  
        if (o1 instanceof String && o2 instanceof String )  
            return ((String) o1).compareTo((String) o2);  
        else if (o1 instanceof Integer && o2 instanceof Integer )  
            return (Integer) o1 - (Integer) o2;  
        else  
            throw new IllegalArgumentException  
                ("Can't handle this type of objects.");  
    }  
    //compare  
} //Comparator
```

Den nya designen

Brister med klassen Comparator

Metoden

`compare(Object, Object)`

uppvisar flera brister:

- vill vi hantera andra typer av fält än **Integer[]** och **String[]** måste metoden skrivas om
- metoden klarar inte av att sortera ett fält på olika sätt (t.ex. i stigande eller avtagande ordning).

Problemet är att metoden försöker göra för mycket, nämligen att handha jämförelsen av all typer av objekt.

Lösningen är att göra **Comparator** till ett interface och implementera en **Comparator**-klass för varje typ av objekt och sorteringsordning.

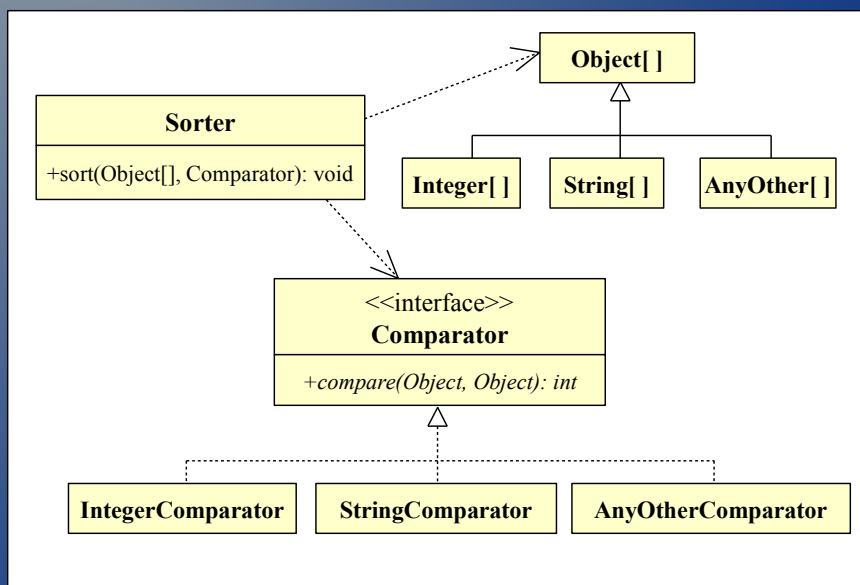
Interfacet Comparator och konkreta klasser

```
public interface Comparator {  
    public int compare(Object o1, Object o2);  
} //Comparator
```

```
public class StringComparator implements Comparator {  
    @Override  
    public int compare(Object o1, Object o2) {  
        String s1 = (String) o1;  
        String s2 = (String) o2;  
        return s1.compareTo(s2);  
    }  
} //StringComparator
```

```
public class IntegerComparator implements Comparator {  
    @Override  
    public int compare(Object o1, Object o2) {  
        return (Integer) o1 - (Integer) o2;  
    }  
} //IntegerComparator
```

Slutlig design

Testprogram

```
public class Main {  
    public static void main(String[] args) {  
        String[] names = {"Sture", "Malin", "Maja", "Adam", "Hilda"};  
        Integer[] values = {12, 16, 134, 2, 7};  
        Sorter.sort(names, new StringComparator());  
        Sorter.sort(values, new IntegerComparator());  
        for (int i = 0; i < names.length; i++)  
            System.out.println(names[i]);  
        System.out.println();  
        for (int i = 0; i < values.length; i++)  
            System.out.println(values[i]);  
    }  
}
```

Ger utskriften:

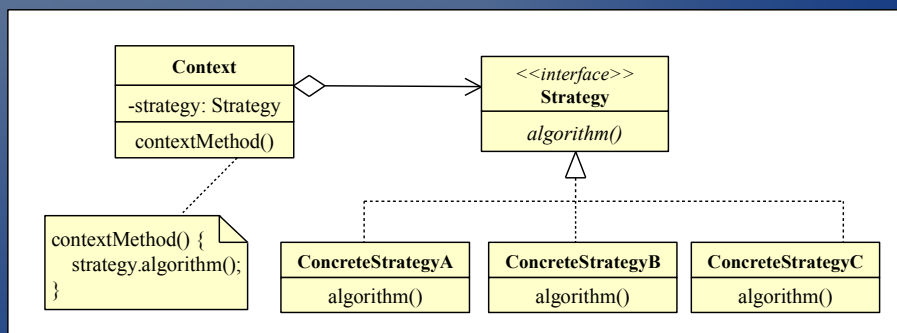
Adam Hilda Maja Malin Sture
2 7 12 16 134

Designmönstret Strategy

Vår slutliga lösning utnyttjar designmönstret *Strategy*.

Designmönstret Strategy är en generell teknik som används när man vill att ett objekt skall ha olika beteenden, d.v.s. utföra olika algoritmer, beroende på vilken klient som använder objektet. Detta åstadkoms genom att objektet och dess beteende separeras och läggs i olika klasser.

När man har flera likartade objekt som endast skiljer sig åt i sitt beteende, är det en bra idé att använda sig av Strategy-mönstret.

Jämförelse av objekt

För att finna ett specifikt objekt i en samling, eller för att sortera en samling av objekt, är det nödvändigt att kunna jämföra två objekt på storlek.

Exempelvis tillhandahåller klasserna **Arrays** och **Collections** statiska metoder för att sortera ett fält respektive en lista.

Hur jämför vi objekt av klassen **Person**?

```
public class Person {  
    private String name;  
    private int id;  
    public Person(String name, int id) {  
        this.name = name;  
        this.id = id;  
    } //constructor
```

```
    public int getId() {  
        return id;  
    } //getId  
    @Override  
    public String toString() {  
        return ("Namn: " + name + " IDnr: " + id);  
    } //toString  
} //Person
```

Gränssnitten Comparable<T>

Om en klass implementerar gränssnittet **Comparable<T>** är objekten i klassen jämförbara på storlek.

Gränssnittet **Comparable** innehåller endast en metod:

```
public interface Comparable <T> {  
    public int compareTo(T o);  
}
```

Ett anrop

a.compareTo(b)

skall returnera värdet 0 om **a** har samma storlek som **b**, returnera ett negativt tal om **a** är mindre än **b** och returnera ett positivt tal om **a** är större än **b**.

Gränssnitten Comparable<T>

```
public class Person implements Comparable <Person>{  
    private String name;  
    private int id;  
    public Person(String name, int id) {  
        this.name = name;  
        this.id = id;  
    }//constructor  
    public int getId() {  
        return id;  
    }//getId
```

```
    @Override  
    public String toString() {  
        return ("Namn: " + name + " IDnr: " + id);  
    }//toString  
    @Override  
    public int compareTo(Person otherPerson) {  
        return name.compareTo(otherPerson.name);  
    }//compareTo  
}//Person
```

Total ordning

När man implementerar `compareTo`, måste man förvissa sig om att metoden definierar en *total ordning*, d.v.s. uppfyller följande tre egenskaper:

Antisymmetri: Om `a.compareTo(b) <= 0`, så `b.compareTo(a) >= 0`

Reflexiv: `a.compareTo(a) = 0`

Transitiv: Om `a.compareTo(b) <= 0` och `b.compareTo(c) <= 0`, så `a.compareTo(c) <= 0`

När en klass implementerar `Comparable` skall man förvissa sig om att villkoret

$$x.equals(y) \Rightarrow (x.compareTo(y) == 0)$$

gäller, samt eftersträva att villkoret

$$x.equals(y) \Leftarrow (x.compareTo(y) == 0)$$

gäller.

Gränssnittet Comparator<T> i Java

Gränssnittet Comparator<T> som vi införde tidigare finns att tillgå i Javas API:

```
public interface Comparator<T> {  
    public int compare(T o1, T o2);  
    public boolean equals(Object obj);  
}
```

Ett anrop

```
comp.compare(a, b)
```

skall returnera värdet 0 om *a* är lika med *b*, returnera ett negativt tal om *a* är mindre än *b* och returnera ett positivt tal om *a* är större än *b*.

Metoden `equals` används för att undersöka om två objekt av `Comparator` är lika och behöver normalt inte överskuggas.

Exempel: Comparator<T>

Antag att vi vill jämföra objekt av klassen `Person` med avseende på växande ordning på komponenten `id`.

Vi måste då införa en ny klass som vi kallar `IDComparator`, vilken implementerar gränssnittet `Comparator`:

```
import java.util.*;  
  
public class IDComparator implements Comparator <Person> {  
    @Override  
    public int compare(Person a, Person b) {  
        if (a.getId() < b.getId())  
            return -1;  
        if (a.getId() == b.getId())  
            return 0;  
        return 1;  
    }  
    //compare  
} //IDComparator
```

Exempel: Comparator<T>

Att sortera fält av godtyckliga typer, som vi gjorde vårt tidigare exempel, finns också att tillgå i Javas API i klassen `Arrays`.

Att sortera ett fält med objekt av typen `Person` i växande ordning på id-nummer sker på följande vis:

```
int size = . . . ;
Person[] persons = new Person[size];
// add persons
Arrays.sort(persons, new IDComparator());
```

Fortsättning på exempel:

Nedan ges ett program som lagrar ett antal objekt av klassen `Person` i ett fält och objekten skrivs ut dels i bokstavsordning med avseende på namnen och dels i växande ordning med avseende på id-numret.

```
import java.util.*;
public class PersonTest {
    public static void main(String[] arg) {
        Person[] persons = {new Person("Kalle", 22), new Person("Bertil", 62),
                           new Person("Sture", 42), new Person("Rune", 12),
                           new Person("Allan", 52)};

        Arrays.sort(persons);
        System.out.println("I bokstavordning:");
        for (int i = 0; i < persons.length; i++ )
            System.out.println(persons[i]);
        Arrays.sort(persons, new IDComparator());
        System.out.println("I id-ordning:");
        for (int i = 0; i < persons.length; i++ )
            System.out.println(persons[i]);
    } //main
} //PersonTest
```

Utskriften av programmet blir:

I bokstavordning:
Namn: Allan IDnr: 52
Namn: Bertil IDnr: 62
Namn: Kalle IDnr: 22
Namn: Rune IDnr: 12
Namn: Sture IDnr: 42

I id-ordning:
Namn: Rune IDnr: 12
Namn: Kalle IDnr: 22
Namn: Sture IDnr: 42
Namn: Allan IDnr: 52
Namn: Bertil IDnr: 62